ePublishing
ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας

Τόμ. 26, Αρ. 1 (1975)

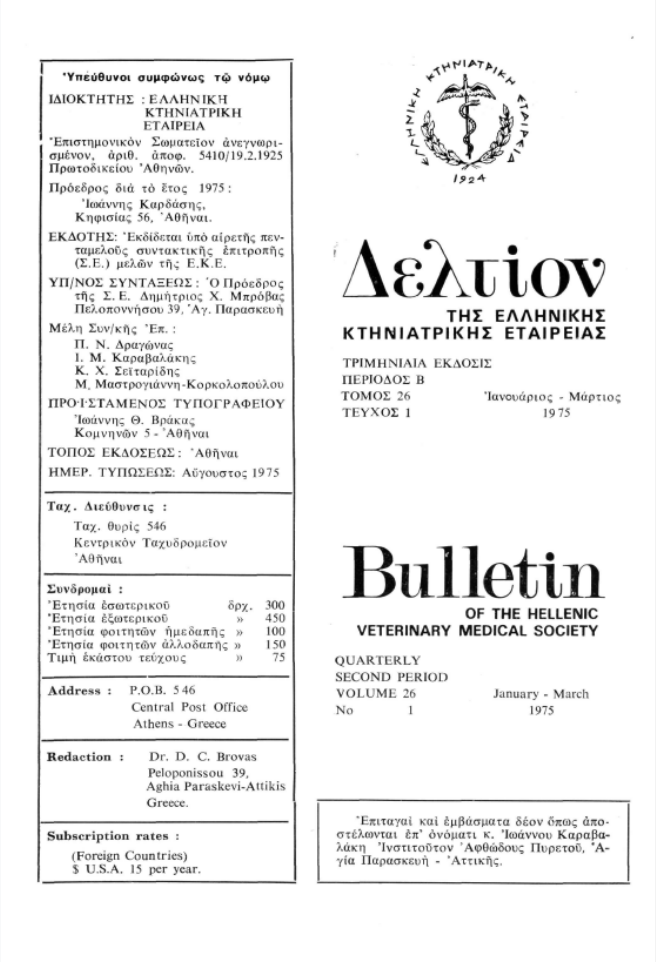

'Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
'Επιστημονικόν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν.
Πρόεδρος διά τό ἔτος 1975: 'Ιωάννης Καρδάσης, Κηφισίας 56, 'Αθῆναι.
ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Εκδίδεται ὑπό αἱρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: 'Ο Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Δημήτριος Χ. Μπρόβας Πελοποννήσου 39, 'Αγ. Παρασκευή
Μέλη Συν/κῆς 'Επ.: Π. Ν. Δραγώνας, Ι. Μ. Καραβαλάκης, Κ. Χ. Σείταρίδης, Μ. Μαστρογιάννη-Κορκολοπούλου
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ 'Ιωάννης Θ. Βράκας, Κομνηνῶν 5 - 'Αθῆναι
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 'Αθῆναι
ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Αὔγουστος 1975

Ταχ. Διεύθυνσις: Ταχ. θυρίς 546, Κεντρικόν Ταχυδρομεῖον 'Αθῆναι

Συνδρομαί:
'Ετησία ἐσωτερικοῦ δρχ. 300
'Ετησία ἐξωτερικοῦ » 450
'Ετησία φοιτητῶν ἡμεδαπῆς » 100
'Ετησία φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς » 150
Τιμή ἑκάστου τεύχους » 75

Address: P.O.B. 546, Central Post Office, Athens - Greece

Redaction: Dr. D. C. Brovas, Peloponissou 39, Aghia Paraskevi-Attikis, Greece.

Subscription rates: (Foreign Countries) $ U.S.A. 15 per year.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ 1924

Δελτίον ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 26 'Ιανουάριος - Μάρτιος
ΤΕΥΧΟΣ 1 1975

Bulletin OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY
QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 26 January - March
No 1 1975

'Επιταγαί καί ἐμβάσματα δέον ὅπως ἀποστέλωνται ἐπ' ὀνόματι κ. 'Ιωάννου Καραβαλάκη 'Ινστιτοῦτον 'Αφθώδους Πυρετοῦ, 'Αγία Παρασκευή - 'Αττικῆς.

Αἱ Βρουκελλώσεις ὡς κύριον αἴτιον των αποβολών εις τα πρόβατα της Βορείου 'Ελλάδος

Γ. ΞΕΝΟΣ, Ν. ΔΕΛΗΓΚΑΡΗΣ, Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΑΣ

doi: 10.12681/jhvms.21182

Copyright © 2019, Γ. ΞΕΝΟΣ, Ν. ΔΕΛΗΓΚΑΡΗΣ, Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΑΣ

Άδεια χρήσης Creative Commons Αναφορά-Μη Εμπορική Χρήση 4.0.

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΞΕΝΟΣ Γ., ΔΕΛΗΓΚΑΡΗΣ Ν., & ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΑΣ Δ. (2019). Αἱ Βρουκελλώσεις ὡς κύριον αἴτιον των αποβολών εις τα πρόβατα της Βορείου 'Ελλάδος. *Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας*, *26*(1), 5–11. https://doi.org/10.12681/jhvms.21182

ΑΙ ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΕΙΣ ΩΣ ΚΥΡΙΟΝ ΑΙΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΒΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ
Γ. ΞΕΝΟΥ — Ν. ΔΕΛΗΓΚΑΡΗ — Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΑ *

BRUCELLOSIS, ABORTION CAUSE, IN SHEEP AND GOATS IN NORTHERN GREECE

By
G. XENOS, N. DELIGARIS and D. GIANAKULAS *

SUMMARY

This research was carried out during the years 1968-1973 to find out the percentage of brucellosis in the whole number of sheep and goats abortions in Northern Greece.

For this purpose the authors examined using the microscope and the cultures on suitable media 558 fetuses and by slow agglutination 35.000 samples from blood serum.

The following results were obtained :

Aborted fetuses : In 205 cases, that is 36.7% Brucella melitensis was isolated.

Sera : In 12.860 samples from flocks where brucellic abortions were recently observed the percentages of positive and suspicious reactions were respectively 51.2 and 7.3 In 22.140 samples from different flocks the percentages of positive and suspicious reactions were respectively 11.3 and 8.2

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἡ παροῦσα ἔρευνα ἐγένετο κατὰ τὰ ἔτη 1968—1973 πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τῆς βρουκελλώσεως εἰς τὰς ἀποβολὰς τῶν αἰγοπροβάτων τῆς περιοχῆς Μακεδονίας — Θράκης.

Πρὸς τοῦτο ἐξητάσθησαν μικροσκοπικῶς καὶ καλλιεργητικῶς 558 ἔμ-

Ἐλήφθη τὴν 20 - 11—74

* Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον Θεσ/νίκης Ὑπουργείου Γεωργίας. Διευθυντής: Δ. Γιαννακούλας.

* Veterinary Bacteriological Laboratory of the Ministry of Agriculture. Salonica Director - D. Gianakulas

βρυα καὶ διὰ τῆς βραδείας ὀροσυγκολλήσεως 35.000 ὀροὶ αἵματος αἰγοπροβάτων.

Ἐκ τῶν ἐξετάσεων τούτων προέκυψαν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

— Ἔ μ β ρ υ α : Ἐπὶ 205 περιπτώσεων, ἤτοι ποσοστὸν 36,7% ἀπεμονώθη Βρουκέλλα.

— Ὀ ρ ο ὶ α ἵ μ α τ ο ς : Ἐπὶ 12.860 δειγμάτων προερχομένων ἐκ ποιμνίων εἰς ἃ διεπιστώθησαν ἀποβολαὶ ἐκ βρουκελλώσεως, τὸ ποσοστὸν τῶν θετικῶν ἀντιδράσεων ἀνῆλθεν εἰς 51,2% καὶ τῶν ὑπόπτων εἰς 7,3%. Ἐπὶ 22.140 ὀρῶν ληφθέντων δειγματοληπτικῶς ἐκ διαφόρων ποιμνίων τὸ ποσοστὸν τῶν θετικῶν ἀντιδράσεων ἀνῆλθεν εἰς 11,3% καὶ τῶν ὑπόπτων εἰς 8,2%.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Γενικῶς αἱ ἀποβολαὶ τῶν αἰγοπροβάτων εἶναι δυνατὸν νὰ ὀφείλωνται:

1) Εἰς εἰδικοὺς λοιμώδεις παράγοντες (βακτήρια): Ἡ ἐντόπισις τούτων εἰς τὴν κυοφοροῦσαν μήτραν καὶ τοὺς ἐμβρυϊκοὺς ὑμένας προκαλεῖ τοπικὰς ἀλλοιώσεις, αἵτινες συνεπάγονται τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἐμβρύου. Ἐκ τῶν εἰδικῶν τούτων μικροοργανισμῶν οἱ πλέον γνωστοὶ σήμερον εἰς τὰ αἰγοπρόβατα εἶναι ἡ BRUCELLA MELITENSIS, ἡ SALMONELLA ABORTUS OVIS, ἡ LISTERIA MONOCYTOGENES, NEO - RICKETTSIAS τὸ VIBRIO - FOETUS καὶ τέλος ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας, τὰ CORYNEBACTERIUM, οἱ STREPTO - STAPHYLOCOCCUS ὡς καὶ ἡ ES. COLI.

2) Εἰς μὴ εἰδικοὺς λοιμώδεις παράγοντας: Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ ἀποβολαὶ εἶναι συνέπεια γενικοῦ τινὸς λοιμώδους ἢ παρασιτικοῦ νοσήματος συνοδευομένου ὑπὸ πυρεξίας, καχεξίας κ.λπ. ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὸν ἀφθώδην πυρετόν, τὴν εὐλογίαν τῶν προβάτων, τὸν πυρετὸν Q, τὰς πιροπλασμώσεις, τὴν μολυσματικὴν ἀγαλαξίαν, τὰς διαφόρους ἐνδοπαρασιτώσεις κ.λπ..

3) Εἰς αἴτια: α) διατροφῆς συνεπείᾳ χορηγήσεως ἀκαταλλήλων τροφῶν, β) μηχανικά, συνεπείᾳ τραυματισμῶν καὶ γ) φαρμακευτικά, ὀφειλόμενα εἰς τὴν χορήγησιν διαφόρων φαρμάκων ὡς ἀντιδιστομικῶν, ἀντιπαρασιτικῶν, ἀλκαλοειδῶν, δραστικῶν καθαρκτικῶν κ.λπ. (CRAPLET. C., 1964).

Ἐκ τῶν προαναφερθέντων καὶ εἰδικώτερον τὰ εἰς τὴν πρώτην παράγραφον διαλαμβανόμενα κατέχουν πρωτεύουσαν θέσιν λόγῳ τῆς συχνότητος καὶ τῆς μεταδοτικότητός των. Δεδομένου ὅμως τῆς πολλαπλότητος τῶν ὑπευθύνων

μικροβιακῶν παραγόντων ἐνίοτε ἡ ἐργαστηριακὴ διάγνωσις καθίσταται δυσχερὴς καὶ ἐπίπονος.

Ἐν ὄψει ἐφαρμογῆς ἐν Ἑλλάδι ἑνὸς προγράμματος ἐκριζώσεως τῶν βρουκελλώσεων τῶν μικρῶν μηρυκαστικῶν, σκοπὸς τῆς παρούσης ἐργασίας εἶναι ἡ διερεύνησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐκ βρουκελλώσεων προκαλουμένων ἀποβολῶν εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα.

ΥΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Α) Ὑ λ ι κ ό ν : Τοῦτο ἀπετέλεσαν 558 ἔμβρυα καὶ 35.000 ὀροὶ αἵματος προβάτων. Τὰ ἐν λόγῳ παθολογικὰ ὑλικὰ προήρχοντο ἐκ διαφόρων περιοχῶν τῆς Μακεδονίας — Θράκης.

Β) Μ έ θ ο δ ο ι : Ἠκολουθήθησαν αἱ κάτωθι ἐργαστηριακαὶ μέθοδοι:

α. Μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις: Ἐκ τοῦ πλακοῦντος καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου τοῦ ἐμβρύου παρεσκευάζοντο ἐπιχρίσματα, τὰ ὁποῖα ἐχρώνυντο κατὰ ZIEHL - NIELSEN ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ STAMP. Αἱ βρουκέλλαι εὐκόλως διακρίνονται ὡς μικρὰ ἐρυθρὰ κοκοβακτηρίδια.

β. Καλλιέργειαι: Αὗται διενεργοῦντο ἐκ τοῦ πλακοῦντος ὡς καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου τοῦ ἐμβρύου ἐντὸς εἰδικοῦ ὑγροῦ ὑποστρώματος (ζωμὸς βρουκέλλας B.B.L.) ἐμπλουτισθέντος διὰ 5% ὀροῦ αἵματος ἵππου (ZONES, M. END. AL. 1958) εἰς ὃ προσετίθεντο τὰ ἀντιβιοτικὰ βασιτρασίνη (25.000 U.I. ἀνὰ λίτρον) καὶ πολυμυξίνη B (600 μg ἀνὰ λίτρον) διὰ τὴν ἀνάσχεσιν ἀναπτύξεως ἑτέρων μὴ ἐπιθυμητῶν μικροβίων.

Ἐγένετο ἐπώασις εἰς 37°C ἐπὶ 48ωρον μετὰ καὶ ἄνευ παρουσίας C02. Ἐν συνεχείᾳ τὸ καλλιέργημα ἐπιστρώνετο εἰς ἄγαρ βρουκέλλας, ὁμοίας ἀκριβῶς συστάσεως μὲ τὸ ὑγρὸν τοιοῦτον καὶ ἠκολούθη ἐπώασις εἰς 37°C ἐπὶ 4/μερον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπομονώσεως ἀποικιῶν.

Μ ε λ έ τ η τ ῶ ν ἀ π ο μ ο ν ω θ έ ν τ ω ν σ τ ε λ ε χ ῶ ν : Διὰ τὴν μορφολογικὴ μελέτην τοῦ ἀπομονουμένου στελέχους παρεσκευάζοντο ἐπιχρίσματα ἅτινα ἐχρώνυντο κατὰ STAMP. Διὰ τὴν περαιτέρω μελέτην τοῦ στελέχους ἐγένοντο αἱ κάτωθι δοκιμασίαι:

α. Ἀπαιτήσεις εἰς C02.

β. Ἀνάπτυξις παρουσίᾳ φουξίνης καὶ θειονίνης.

γ. Δοκιμασία παραγωγῆς H2S.

δ. Ἱκανότης ὑδρολύσεως τῆς οὐρίας.

Ἡ φάσις τῶν ἀποικιῶν ἐξητάζετο διὰ τῆς δοκιμασίας τῆς ἀκριφλαβίνης (ΑΡΣΕΝΗ - ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 1971).

Ὀ ρ ο λ ο γ ι κ α ἱ ἐ ξ ε τ ά σ ε ι ς

Ἐχρησιμοποιήθη ἡ βραδεῖα ἐντὸς σωληναρίων συγκολλητιναντίδρασις (Β.Σ.Α.) ὡς ἡ πλέον ἐνδεδειγμένη διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ποσοτικῆς ἐπιζωοτιολογικῆς ἐρεύνης. Εἶναι μέθοδος εὐαίσθητος, ἀξιόπιστος καὶ πρακτικῶς εὔχρηστος διὰ τὴν ἐξέτασιν μεγάλου ἀριθμοῦ δειγμάτων ὀροῦ.

Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποιήθη ἀντιγόνον λευκὸν παρασκευαζόμενον ὑπὸ τοῦ Κ.Μ.Ι. Ἀθηνῶν ἐκ στελέχους BR. SUIS SG. Οἱ ὀροὶ ἀραιοῦντο διὰ διαλύσεως NACL 5% ἀπὸ 1/10 ἕως 1/160. Τὸ συμπεπυκνωμένον ἀντιγόνον ἀραιοῦτο εἰς ἀναλογίαν 1/10 διὰ φαινικούχου φυσιολογικοῦ ὀροῦ 0,5%. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων ἐγένετο μετ' ἐπώασιν εἰς 37°C ἐπὶ 18 ὥρας. Ἡ ἀντίδρασις ἐθεωρεῖτο ὡς θετική, ὅταν παρετηρεῖτο συγκόλλησις 50% εἰς τὴν ἀραίωσιν 1/20 (40 U.I./ML ὀροῦ) καὶ ὕποπτος 50% εἰς τὴν ἀραίωσιν 1/10. (20 U.I./ML ὀροῦ) (Καρβουνάρης - Παπακυριακοῦ 1971).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἐξητάσθησαν συνολικῶς 558 δείγματα περιεχομένου στομάχου ἐμβρύων καὶ 385 δείγματα πλακούντων συνοδευόντων ταῦτα. Τὰ ἀποτελέσματα (ὡς πρὸς τὴν βρουκέλλωσιν διὰ τῆς χρήσεως STAMP καὶ διὰ τῶν καλλιεργειῶν) δίδονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα.

Π Ι Ν Α Ξ 1

ΥΛΙΚΟΝ	Σύνολον ἐξετασθέντων δειγμάτων	Θ Ε Τ Ι Κ Α			
		Χρῶσις STAMP	Ποσοστ. %	Καλιέργ.	Ποσοστ. %
Περιεχόμενον Στομάχου	558	189	33,8	205	36,7
Πλακοῦς	385	154	40	183	47,5

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἐμφαίνηται ὅτι ἐπὶ 558 ἐξετασθέντων ἐμβρύων ἡ βρουκέλλωσις διεπιστώθη ὡς παράγων ἀποβολῆς εἰς ποσοστὸν 36,7%.

Εἰς τὰς καλλιεργείας ἐκ τοῦ στομαχικοῦ περιεχομένου ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ἐξετασθέντων ἐμβρύων εὑρέθησαν 205 δείγματα θετικὰ ἤτοι ποσοστὸν

36,7% ἐνῷ εἰς τὴν κατὰ STAMP χρῶσιν 189 ἤτοι ποσοστὸν 33,8% κατὰ συνέπειαν ἡ τελευταία αὕτη μέθοδος ὑστερεῖ ὡς πρὸς τὰς καλλιεργείας κατὰ 2,9%.

Ἐπὶ 385 πλακούντων εὑρέθησαν θετικοὶ κατόπιν καλλιεργειῶν 183 ἤτοι ποσοστὸν 47,5%, εἰς δὲ τὴν STAMP 154, ἤτοι ποσοστὸν 40%. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν καλλιεργειῶν καὶ τῆς χρώσεως εἶναι μεγαλυτέρα ἀνερχομένη εἰς 7,5%. Ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ ποσοστοῦ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις (περιεχομένου στομάχου - πλακοῦντος) δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ρυπαρότητος τοῦ πλακοῦντος καὶ τῆς ὑψηλῆς μικροβιακῆς χλωρίδος αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐκ τῶν προαναφερθέντων προκύπτει ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν θετικῶν ἀποτελεσμάτων εἶναι ὑψηλότερον κατὰ 10,8% εἰς τὰς καλλιεργείας τοῦ πλακοῦντος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι, ἐκ τοῦ πλακοῦντος ἀπομονοῦται εὐχερέστερον ἡ βρουκέλλα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι χρησιμοποιοῦνται ἐκλεκτικὰ διὰ τὴν βρουκέλλαν ὑποστρώματα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεσμάτων καταδεικνύεται ὅτι ἡ κατὰ STAMP χρῶσις ὑστερεῖ ὡς πρὸς τὰς καλλιεργείας πλὴν ὅμως εἶναι μέθοδος ταχεῖα καὶ ἀρκούντως ἀξιόπιστος καὶ ἑπομένως εἶναι πολύτιμον διαγνωστικὸν μέσον, τὸ ὁποῖον ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἐπιβεβαιοῦται καὶ διὰ καλλιεργειῶν.

Ἡ ἐπιζωοτιολογικὴ ἔρευνα διεξήχθη διὰ τῆς διενεργείας 35.000 ὀροσυγκολλήσεων.

Οἱ χρησιμοποιηθέντες διὰ τὴν ὀρολογικὴν μελέτην 35.000 ὀροὶ διεχωρίσθησαν εἰς δύο ὁμάδας ἀναλόγως τῆς προελεύσεως τούτων. Εἰς τὴν Α΄ ὁμάδα περιελήφθησαν 12.860 ὀροὶ προερχόμενοι ἐκ ποιμνίων εἰς ἃ διεπιστώθησαν προσφάτως ἀποβολαὶ ἐκ βρουκέλλας καὶ εἰς τὴν Β΄ τοιαύτην 22.140 ὀροὶ ληφθέντες δειγματοληπτικῶς. Τὰ ἀποτελέσματα δίδονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα 2.

ΠΙΝΑΞ 2

Ἀποτελέσματα	Ὁμὰς Α΄.		Ὁμὰς Β΄.	
	Ἀριθμὸς δειγμάτων	ποσοστὰ %	Ἀριθμὸς δειγμάτων	ποσοστὰ %
Θετικὰ	6.584	51,2	2.501	11,3
Ὕποπτα	938	7,3	1.815	8,2
Ἀρνητικὰ	5.338	41,5	17.824	80,5
Σύνολον	12.860		22.140	

Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω πίνακος ἐμφαίνηται ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν θετικῶν δειγμάτων ἐπὶ ποιμνίων ἔνθα διεπιστώθησαν ἀποβολαί, εἶναι λίαν ὑψηλόν, ἀνερχόμενον εἰς 51,2%, ἐνῷ εἰς τὰ ὑπόλοιπα ποίμνια εἰς ἃ ἡ αἱμοληψία ἐγένετο δειγματοληπτικῶς, τοῦτο κυμαίνεται εἰς 11,3%. Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν γενομένων ὀροσυγκολλήσεων εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὁμάδας τὸ ποσοστὸν τῶν θετικῶν ἀντιδράσεων ἀνέρχεται εἰς 25,9%.

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ᾽ ὄψιν ὅτι, καὶ αἱ ὕποπτοι ἀντιδράσεις ἐπὶ ποιμνίων παρουσιαζόντων θετικὰς τοιαύτας λαμβάνονται ὡς θετικαί, τότε τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν τῶν θετικῶν ἀντιδράσεων ἀνέρχεται εἰς 33,8%.

Οἱ ἐξετασθέντες 35.000 ὀροὶ προήρχοντο ἐκ 312 ποιμνίων τὰ δὲ θετικὰ δείγματα ἐξ 62 τοιούτων, ἤτοι 19,8% τῶν ποιμνίων θεωροῦνται ὡς μεμολυσμένα.

Ἡ ἀξιολόγησις τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποιμνίων βασίζεται εἰς τὴν σκέψιν ὅτι τὸ ποίμνιον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μονὰς καὶ οὐχὶ τὰ μεμονωμένα ἄτομα.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι αἱ ὀρολογικαὶ μέθοδοι κατέχουν πρωτεύουσαν θέσιν κατὰ τὴν διενέργειαν ἐπιζωοτιολογικῆς ἐρεύνης.

Προκειμένου περὶ τῆς βρουκελλώσεως ἡ ὑφ᾽ ἡμῶν χρησιμοποιηθεῖσα βραδεῖα ὀροσυγκόλλησις εἶναι μέθοδος δυναμένη νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἡ δὲ ἀξιοπιστία ταύτης εἶναι σημαντική.

Ἕτεραι ὀρολογικαὶ μέθοδοι ὡς ἡ COOMBS καὶ ἡ ἐκτροπὴ τοῦ συμπληρώματος, παρ᾽ ὅτι πλέον εὐαίσθητοι παρουσιάζουν τεχνικὰς δυσχερείας διὰ τὴν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἐφαρμογήν των.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων προκύπτει ὅτι αἱ βρουκελλώσεις ἐνέχονται εἰς τὸ 1/3 περίπου τῶν ἀποβολῶν τῶν αἰγοπροβάτων, αἱ δὲ ἐξ αὐτῶν οἰκονομικαὶ καὶ αἱ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας ἐπιπτώσεις εἶναι σοβαραί, γεγονὸς λίαν ἀνησυχητικόν.

Ἡ ἐπίλυσις τοῦ ὅλου θέματος, ὡς καὶ κατ᾽ ἐπανάληψιν ὑπὸ πλείστων ἐρευνητῶν ἐτονίσθη, ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεσος ὑπὸ τῆς Πολιτείας λῆψιν τῶν καταλλήλων μέτρων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΡΣΕΝΗ Α., ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Μ., 1971 : Διαφορισμὸς ἀντιγονικῶν ποικιλιῶν τῆς Br. Melitensis.Πρακτικὰ 4ου Ἐθν. Συμποσ. μικροβιολ. Ἀθῆναι.

BROWN C., RANGER C., KELLEY D. 1971 : Selective media for the isolation of Brucella ovis. Cornell Vet. Vol. LXI 265.

COWAN T.S., STEKEL J.S. 1970 : Identification of medical Bacteria. Cambridge University Press. London.

CRAPLET C., 1964. Le mouton. Vigot Fréres. Paris.

DE SIMONE F., 1968 : Prove comparative con agglutinazione rapida, agglutinazione lenta e fissazione del complemento per la diagnosi sierogica della brucellosi bovina. Atti Soc. Ital. Sci. Vet. Vol. 22 p. 820.

ΔΡΑΓΩΝΑΣ Π. 1960 : Μελέτη ἐπὶ τῶν βρουκελλώσεων τῶν ζώων ἐν Ἑλλάδι. Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας.

GOYON M. 1969 : Diagnostic bacterioscopique, bacteriologique et serologique des Brucellose. Rec. Med. Vet. 145 - 833.

JONES M., MORGAN J., 1958 : A preliminary report on a selective medium for the culture of Brucella including fastidious types. Bul. Wld. Hlth. Organ 19,200.

ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ Π., 1964 : Σύγχρονοι ἀντιλήψεις ἐπὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς παθογενείας τῶν βρουκελλώσεων. Δελτίον Ἑλλην. Κτην/κῆς Ἑταιρ. 14.

MORGAN W.J.B. 1963 : Classification des Brucella. Document W.H.O. BR 246.

ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ Π., ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ Ε., 1971 : Ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἐπιζωοτιολογίας τῶν βρουκελλώσεων τῶν ἀγελάδων, αἰγῶν καὶ προβάτων ἐν Ἑλλάδι διὰ τῆς μεθόδου τῆς βραδείας Ὀροσυγκολλητιναντιδράσεως. Πρακτικὰ 4ου Ἐθνικοῦ Συμποσίου Μικροβιολογίας-Ἀθῆναι